

Golaghat, Assám, India, 20.1.2015

Milí doma,

práve beží štvrtý mesiac, odkedy som odišiel na misie do Indie, a preto je najvyšší čas poslať vám druhý list.

Ako som písal naposledy, na konci novembra sme skúškami ukončili školský rok a 13. decembra sme žiakom odovzdali ich výsledky. Nespomenul som pri tom, že testy sú zadávané centrálné, čo je v našej škole novinka. Podobne aj učebnice, ktoré používame, sú tvorené rovnakou inštitúciou. Zo študentov druhého ročníka, ktorých som učil matematiku, na záverečnej skúške prepadla (dostala menej ako 40%) tretina žiakov. Keď som deprimovaný popísal výsledky úsilia učiteľom v zborovni, tak som bol pochválený za celkom dobrý výsledok; tak to asi nebude až také zlé. Na druhej strane je veľmi pozitívne, že aj dedinská škola sa týmto spôsobom zlepšuje a deti sú hodnotené objektívne. Premýšľal som, ako sa na konci školského roka rozlúčiť s dečkami. Nedostávajú tu triedne fotografie, a preto sme sa na konci školského roka odfotili a pri odovzdávaní výsledkov dostali fotku. Aj takáto maličkosť im dokáže urobiť veľkú radosť!

Obrázok1: Posledný deň školy!

Obrázok2: Učenie belgického tanca na základnej škole sv. Jána Bosca v Lubu, Káthmandú.

Na začiatku prázdnin sem prišiel nový dobrovoľník, Martin z ČR. Stretli sme sa už počas prípravy na misie a celkom sme si sadli, preto som sa potešil, keď súhlasil s tým, že sa ku mne pridá na ceste do Káthmandú. Po dôkladnom plánovaní sme vyrazili a cestovali najprv 16 hodín vlakom, potom sme po krátkej prestávke prestúpili na medzimestský autobus, ktorý nás odviezol na hranice a nakoniec, po vstupe do Nepálu, sme presedeli ďalších 17 hodín v autobuse. Rozhodne to ale stálo za to, pretože v Káthmandú nás čakalo vrelé privítanie saleziánskej komunity a cieľ mojej cesty – predĺženie víz – som tiež dosiahol. Na víza sme čakali viac ako týždeň, rozhodne sme sa ale nenudili!

Prišli sme na štedrý deň, 24.12. bez toho, že by sme tam niekoho poznali a boli to moje prvé Vianoce mimo domova; bol som teda pripravený na najhoršie. Prekvapujúco som ale prežil nádherné Vianoce. V stredu sme sa totiž stretli všetci kresťania, ktorí nemohli sláviť so svojimi rodinami. Školáci kvôli tomu, že im škola skončila len v ten deň a cesta domov im trvá tri dni (deň autobusom a dva dni peši), a saleziáni to majú v popise práce.

Na cestu sme si zobrali gitaru, a tak saleziáni v Nepáli hneď pochopili, že máme blízko k hudbe a opýtali sa nás, či by sme nechceli deťom v ich škole niečo zaspievať. Neostali sme pri spievaní a naučili sme ich tancovať mazurku, Makarenu, belgický tanec a najväčším hitom bolo „Jede, jede mašinka“. Trochu atmosféry je zachytenej na druhej fotke. Decká to tak bavilo, že sme museli do školy prísť ešte raz a program urobiť pre ďalšie ročníky. Osobne si ale myslím, že ich záujem vyplýval skôr z toho, že sa mohli uliať z vyučovania.

Z Káthmandúje krásny výhľad na Himaláje; počas nášho pobytu nám ale smog nedovolil si ho vychutnať. Využili sme preto odporúčanie tamojšieho biskupa, ktorý je pôvodom z Darjeelingu. Po dvoch

Obrázok3: Prázdninová atmosféra na Tiger Hill blízko Darjeelingu.

týždňoch v Nepále sme sa teda presunuli do jeho rodného mesta. Tretia fotka trefne popisuje prázdninovú atmosféru. Na záver odstavca sa musím poďakovať cirkevným inštitúciám za to, že nám poskytli stravu a aj ubytovanie zadarmo, jednoducho preto, lebo sme dobrovoľníci. Osobne ma to viac motivuje k žitiu podľa (Mt 10,8): „Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte.“

Indovia slávia národné sviatky a okrem toho má každé rozšírenejšie náboženstvo niekoľko vlastných sviatkov. Aby toho nebolo dosť, aj každý štát má vlastné (kmeňové) oslavy. Sviatky sa tu teda slávia buď celonárodne (náboženské a národné) alebo celoštátne (kmeňové oslavy). Moslimovia teda majú voľno s kresťanmi a hinduistami, napríklad keď hinduisti oslavujú svojho obľúbeného boha Shivu. Rovnako je tu voľno napríklad cez Vianoce a na konci Ramadánu.

Len nedávno tu v Assáme bola kmeňová slávnosť Maga Bihu. Bola by to úplne obyčajná slávnosť, keby nemala jeden fascinujúci prvok – kradnutie. Pri minuloročnom slávení zmizlo saleziánom v mojej škole niekoľko kubíkov dreva. Vrcholom pre nich bolo, keď susedia odnaproti toto drevo použili na pálenie vatry do skorého rána. Popri tom miznú aj sliepky a iná domáca zver, len aby bola počas noci „odovzdaná bohom“. Z toho som si vyvodil, že sa asi kradnú len veci spojené so slávnosťou. Z omylu ma vyviedli saleziáni v susednej dedine, ktorým zmizla časť lešenia. A to strážili takmer celú noc!

Našťastie je ale takáto slávnosť ojedinelá.

Práve tieto dni, koncom januára, nám začína nový školský rok. Budem opäť učiť druhákov matematiku ročníky dva, tri a štyri predmet „General Knowledge“. To je veľmi zaujímavý predmet, zvlášť pre mňa ako cudzinca. Učíme sa tam napríklad hlavné mestá štátov, názvy zvierat, hudobných nástrojov, atď. Tá zaujímavosť spočíva ale v tom, že všetky vedomosti sú zamerané na Indiu. Preto som napríklad

ešte pred návštevou múzea horolezeckého inštitútu v Darjeelingu vedel, že prvým Indom na Mt. Evereste bol Tenzing Norgway, a patrične som s tým pred Martinom machroval.

V novom školskom roku ma čaká len jediná zmena – v druhej triede budem učiť 75 žiakov. Keď som sa to dozvedel, tak som sa šiel pozrieť do triedy, kde budú, a chvíľu som tam stál premýšľajúc, kam sa zmestia. Uvidíme.

Bolo mi mierne naznačené, že by som sa mohol ozývať častejšie a napísať viac informácií, zatiaľ to ale presahuje moje schopnosti. Dovolím si odporučiť vám [blog](#) spoludobrovoľníka Martina a blogy bývalých dobrovoľníkov, ktorí boli na rovnakom mieste ako ja: <http://jirkazal.blog.cz/> alebo <http://www.rokvindii.cz/>.

V závere listu by som sa rád poďakoval za modlitby, ktoré tu neustále pociťujem (a opätujem) a opäť aj sponzorom, ktorých podpora mi výrazne pomohla – pomáhať.

So srdečným pozdravom a práním všetkého dobrého do nového roku váš dobrovoľník

Jonáš

Obrázok4: Masív Kangchenjunga z kopca Tiger Hill.

